

··· αὐτὴν μερέτιν ἀπὸ τῆς μάνας της εἰς τοῦτον τοὺς ἀφήνει νὰ τῆς τὰ δώσου διὰ ἀσκανδάλιστον / πλὴ ἡ Ἀννέζα νὰ εἴναι νοικοκυρὰ καὶ νὰ κάθεται εἰς τὸ σπίτιν ··· νὰ τὸ ἔξουσιάζῃν ἕως ὅλην / της τὴν ζωὴν καὶ νὰ εἴναι ἐδικάν της καὶ ὅ,τιν
κασαρία ἥθελε εύρεθῆν μέσαν εἰς τὸ σπίτιν / μετὰν τὴν ἀποβίωσιν τῆς ἄνωθεν
μητέρας της τῆς κερὰ Ἐρήνης / νὰ εἴναι τῆς / Ἀννέζας / καὶ ἀν ἵσως καὶ ἡ αὐτὴν
Ἀννέζαν καὶ δὲν εἶχεν ἔχειν τὸ μπορετὸν νὰ δώσῃν τὴν μπρόθεσιν καὶ τὰ πέντε
άλια τῆς ἀ / δελφῆς της νὰ τὰ δώνῃ ὁ Νικόλας καὶ τὴν μπάρτην τῆς Ἀννέζας
νὰ παίρνῃ τὸ αὐτὸν σπίτιν / καὶ τὰ ἔξης. Ἀκόμα λέγειν ἡ αὐτὴν κερὰ Ρήνην πῶς
ἔχουν εἰς τὴν Μονὴ στὸ Βουνὸν εἰς τὸν ντόπιον / τοῦ ἀφέντη Γιουστινιάνου ἐνα κομ-
μάτιν χωράφιν ἐλεύθερον παντολεύθερον τὸ ὅποι / ο τὸ ἔχουσιν μαζὶν μὲ τὸν Ἰωάννη
Κασκανῆ καὶ τὸν Μπαρτίτζην τὴν ἀφήνει τῆς θυγατέρας της τῆς κερὰ Κυριακῆς
διὰ μερέτιν της. Ἀκόμα λέγειν πῶς ἔχουσιν εἰς τ' Ἀϋψὸ στὰ Πετρά / δια ἐνα κομ-
μάτιν χωράφι κ' ἔχει μέσαν μία βελανία καὶ ἐνα δρῦ καὶ ἀφήνει τον καὶ αὐτὸν τοῦ
/ υἱοῦν της τοῦ Νικόλα. "Οθεν κάνειν τος καὶ κοντετζιόνε ἡ αὐτὴν κερὰ Ἐρήνη τοῦ
Νικόλα καὶ τῆς Ἀννέζας / ὅτιν νὰ εἴναι κρατημένοι νὰ ἔχουν τὴν ἔγνοιαν της καὶ
νὰ τὴν ἐκοιτάζουν ἕως ὅλη της τὴν ζωὴν ἀν τῆς τύχην χρεία νὰ τὴν μαντινιέρου
καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζουν εἰσὲ ἀσθένεια ἀν τῆς τύχην, εἰ δὲ καὶ δὲ / ν ἐθέλασιν τὴν ἐγυ-
ρεύγην νὰ ἔχην πάλι ἔξουσία νὰ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται τὸ ἄνωθεν σπί / τιν
καὶ τὰ ἔξης. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος γραμμάτου βάζειν
καὶ ἀξιό / πιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφουν ὑπὸ χειρός τος.

/ — Γεώργιος ιερεὺς Ἀμάνης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας:—

/ — Ἀντώνης Βαπτισμένος μάρτυρας.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

318

Διαιτησία

φ. 177^r

/ Φ 181

/ [168]3/ Ἀπριλίου 29/ ἐπειδὴ καὶ νὰ εύρισκούντονε κάποια διαφορὰ ἀνά-
μεσαν τὸν μισὲρ Φραντζέσκο Βαπτισ / [μέ]νο καὶ μαστρὸ Γεώργιο Γαλάντε ἀπάνω
εἰς κάποια χωράφια ὅποὺ ἔχουσιν εἰς τὸ μέρος τοῦ παπᾶ γυρεύοντας / [ό] μισὲρ
Φραντζέσκος τοῦ μαστρὸ Γεωργίου στὸ πῶς τοῦ ἐπήρασιν ἀπὸ τὰ χωράφια του
περισσότερα παρὰ ἐκεῖνα ποὺ ἔ / [...]κάσιν τῆς λαλᾶς του τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ

Γεώργην εἰς τὸν γκαιρὸν ποὺ ἐβάλασιν ἀνθρώπους καὶ ἐσιάσαν τις μὲ τὸν μπο / τὲ μισὲρ Διαμαντὴν Βαπτισμένο τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἄνωθεν μισὲρ Φραντζέσκου ὃποὺ ἤκανε κορμὶ διὰ τὸ μισὲρ Φραν / τζέσκον καθὼς διαλαβάνει τὸ ἐκεῖνο γράμμα ὃποὺ τὶς ἐταιριάσαντιν τὸν γκαιρὸν ἐκεῖνο καμωμένον / ἀπὸ τοὺς 1643/ πρωτοουλίου 24/. "Οθεν λοιπὸν μὴν κονφάροντας ἀνάμεσόν τος διὰ νὰ λείψουσιν ἀπὸ τὶς / σύνχυσες καὶ μάλιες καὶ ζημίες ποὺ ἐμποροῦσαν νὰ πέσου ἀνάμεσόν τος διὰ τοῦτον ἐθελήσασιν καὶ οἱ δύο / μερίδες μισὲρ Φραντζέσκος καὶ μαστρὸς Γεώργης συνφωνη- σμένοι καὶ ἀγαπητὰ καὶ ἐπροσκαλέσασιν τὸν / εὐλαβέστατον παπᾶ κύρος Νικόλαον Τριβιζᾶ καὶ ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον Ἰωάννη τὸ Μηνιάτην / νὰ πᾶμε νὰ τοὺς ἀνεπαύσωμε διὰ νὰ μὴ μαλώνουσιν. "Ετζι ἐπήγαμε εἰς τὸν ἵδιον τόπον ἀπάνω καὶ / εἰς τὰ ἵδια χωράφια μὲ τοὺς ἵδιους νοικοκυρέους καὶ ἔφερε ὁ μαστρὸς Γεώργιος καὶ τὸν κύρος Νικολὸ Κον / τοπίδην ἥγου τοῦ Φρανγγούλη ὡσὰν μάρτυρα ὃποὺ εἶχεν τοῦ κυροῦ του τοῦ Φρανγγούλη γροικιστὰ ἀπὸ ποῦ τὰ / ἐσημαδέψασιν τὸν και- ρὸν ἐκεῖνο ὃποὺ τὶς ἐταιριάσαντιν διότις ἥτανε καὶ ὁ κύρης του ὁ κύρος Φρανγγόλης / ἐκεῖ τὸν καιρὸν ἐκεῖνο μὲ τὸν ἀφεντότοπον τὸν μποτὲ Ἀντωνάκη Γριμάλδην καὶ μὲ ἄλλους ὅκτω νομάτους / καθὼς τοὺς νουμενάρειν τὸ ἐκεῖνο γράμμα πῶς ἥτανε δέκα νομάτοιν. Λοιπὸ διαβάζοντας ἐμεῖς τὸ ἐκεῖ / νο γράμμα καὶ θεωρώντας καὶ τὰ σημάδια ὡς νουμενάρειν τὸ γράμμα ἐκεῖνο ὃποὺ τὶς ἐταιριάσασιν ἐ / τότες καὶ δεί- χνοντάς μας ὁ ἄνωθεν κύρος Νικολὸς καὶ τὰ σημάδια ἥγου τὸ νομὸν καὶ τὴν μπλάκα ὃποὺ / νουμενάρειν τὸ ἐκεῖνο γράμμα ἐθελήσαμε καὶ ἐμεῖς νὰ τὸ ἀποφασίσωμε ὡς καθὼς ἐνουμενάριζεν / τὸ αὐτὸν γράμμα μὰ ὁ ἵδιος μισὲρ Φραντζέσκος Μασιπέπος θυμᾶται πῶς ἥτανε τὰ σημά / δια πάρα πάνω ἀπὸ τὸν νομὸν τὸν σημαδεμένο ἔως τὸ ἐμισὸν ἀχτὶ ποῦναι ἀπὸ πανωθιό. Λοι / πὸ ἐμεῖς κατὰ τὴν μαρτυρία ποὺ ἔδωσεν ἀτός του ἐσταματήσαμε εἰς τὴν μπλάκα ὃποὺ εἶναι / ἀπὸ πανωθιὸ τῆς Ποταμίδας τοῦ Βαρβάτου καὶ ἐσημαδέψαμε ὅτιν τὸ ἀχτὶν ὃποὺ εἶναι ἀ / πὸ πανωθιὸ ἀπὸ τὸ νομὸν τῶν νιτρέγων ὃποὺ κρατεῖν ἀπὸ τὸν τράφον τοῦ Λεμονίτην ἔως τὴν μπλάκα / κα ποῦναι ἀπὸ πανωθιὸ τῆς Ποταμίδας τοῦ Βαρβάτου νὰ εἶναι καὶ αὐτὸν τοῦ μαστρὸς Γεώργην ἐδικόν / του μὲ τὰ ἄλλα ἀχτιὰ τὰ πάρα κάτων ποὺ νουμενάρειν τὸ γράμ- μαν τος τὸ ὃποῖο ἀχτὶν ἀρχινᾶ ἀπὸ / τὴν ἵδια πλάκα νὰ πάγην πέρα τὸν τράφον τοῦ Λεμονίτην καὶ ἔχει νομὸν ἔως τὴν μέσην τοῦ ἀχτιοῦ / καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ κεῖν εἶναι πλάτεμα ἔως νὰ πάγην τὸν τράφον τοῦ Λεμονίτην καὶ ἐβάλαμέν τος σημάδια / ἵσια ἀπὸ τοῦ ἐμισοῦ νομοῦ ἔως νὰ πάγην εἰς τὸν τράφον τοῦ Λεμονίτην ὃποὺ εἶναι καὶ δύο πλάκιες ὅρθες / ἀπὸ κατωθιὸ ἀπὸ τὸν τράφον τοῦ Λεμονίτην. Οὕτως ἐπο- φασίσαμε νὰ εἶναι τοῦ μαστρὸς Γεώργιου καὶ τὰ ἀ / ποδέλοιπα τὰ ἀπὸ πάνω νὰ εἶναι τοῦ μισὲρ Φραντζέσκου. "Ετζιν ἐπομείνασιν καὶ τὰ δύο μέρην κοντέ / τοιν καὶ ἀνεπαμένοι ἥγαπητοιν καὶ εἰρηνικοὶν μὴ ἔχοντας πλέα καμμία γνεφερέντζια

ἡ ἡτησιν ἀνά / μεσόν τος διὰ τὰ αὐτὰ χωράφια ἀλλὰ νὰ τὰ ἔχουσιν παιδιῶν τας κατὰ τὸ προλεγό / μενον γράμμαν τος καὶ κατὰ τὸ ἵδιο. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ στερέωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ ἀπο / γράφειν καὶ ὁ ἵδιος μισέρο Φραντζέσκος ὑπὸ χειρός του καὶ ἄλλος διὰ τὸ μαστρὸ Γεώργην μὴ ἔχοντας γράμματα καὶ / εμεῖς οἱ ἀποφασιστάδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξῆς τὰ ὅποια χωράφια ἀρχινοῦσιν ἀπὸ καὶ / τω ἀπὸ τὸ παλαιὸν καμίνι καὶ ἀπὸ τὶς Φιλάδες καὶ πᾶσιν ἀπάνω τὸ νομὸ νιτρέγων καὶ εἶναι ἀχτι / ἀ καὶ τὸ παραπάνω ἀχτὶ τὸ ἐμισὸν ἀπὸ τὸν ἐμισὸν νομον καὶ ἀντίπερα ὅποὺ λογοῦνται ὅ / λα τοῦ μαστρὸ Γεώργην ἀχτιὰ τέσσερα ἥγουν 4/ καθὼς ἀνωθε διαλαβάνει —

- / — Φραντζῆσκος Βαπτισμένος βεβαιώνω ως ἀνωθε ++
- / — Γεώργης Γαλάντης βεβαιώνω ως ἀνωθε καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξεύρη νὰ γράφῃ ἔγρα —
- / — ψα ἐγὼ Νικολὸς Φρανγγόπουλος.—
- / — Νικόλαος ιερεὺς Τριβιζᾶς ἐποφάσισα.
- / — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα καὶ ἐποφάσισα.

319

Παντίκι

φ. 177^v, - 178^r

/ Φ 181

/ Ἐβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Μαγίου 2/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑ / πογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ κύρ Δημήτρης Μπαζαρᾶς καὶ ὁ Τζανέτος υἱὸς τοῦ ποτὲ / Κυριάκου Νικολοῦ ὀνομαζόμενος Τζανέτος Νταμέντζος ὁ ὅποιος Τζανέτος καὶ ὁ κύρ Δη / μήτρης λέσιν τὸ πῶς νὰ ἔχουν καὶ νὰ τὸς εὑρίσκεται ἀπὲ γονικόν τος ἔνα κομμάτιν ἀμπέ / λι καὶ μὲ χωράφια μέσα εἰς τὴν τοποθεσία τῶν Γληγάδων σύνμπλιον τοῦ μισέρο Φραντζέσκου / Βαπτισμένου καὶ τοῦ πραμάτου τοῦ Σάντα Μαύρου καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιο πρᾶμα τὸ / εἴχασιν παντοτινὸ ὁ πεθερὸς τοῦ ἀνωθεν κύρ Δημήτρην ὁ ποτὲ Γιάννης Κατζούρης καὶ ἡ λα / λὰ τοῦ ἀνωθεν Τζανέτου ἡ ποτὲ Ζαμπέτα τοῦ Ἀνεραδγᾶ ἡ μάνα τοῦ παπποῦ του τοῦ Ιωάννη Βενε / τζιάνου καθὼς διαλαβάνει ἡ γραφὴν ὅποὺ ἐκάμασιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ποτὲ παπᾶ Ιωάννη Κα / ρατζιᾶ καὶ πρώη οἰκονόμου καὶ εὑρίσκεται τὴν σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ υἱοῦν του τοῦ παπᾶ κύρ / Τζανέτην τοῦ νῦν οἰκονόμου τὴν ὅποια γραφὴ τὴν ἐδιαβάσασιν τὰ ἀνωθεν μέρην καὶ ἐπει / δὴ καὶ νὰ μὴν εἶναι τὸ πρᾶμα δουλεμένον ως καθὼς διαλαβάνει ἡ ἐκείνη γραφὴν ἐθέ-

